

EVEN VRAGEN AAN

Jaap Schut, Popmuseum Rockart

'Earring is de rode draad in mijn leven'

Het 50-jarig bestaan van de Golden Earring wordt gevierd in concertzalen, maar ook in het Haags Historisch Museum. Pop-seurism. Pop-kenner en Earring-fan Jaap Schut treedt op als gastconservator van de tentoonstelling 'Back home', die daar vanaf zaterdag 3 september is te zien.

In het verleden liep de band nooit erg warm voor een expositie. Hoe gaat het nu?

„Het loopt als een trein. Iedereen doet mee. Over anderhalve week gaan we inrichten. Het wordt echt vet.”

Wat krijgen we te zien?

„De opzet is om 50 jaar Golden Earring in beeld te brengen tegen de achtergrond van de Haagse geschiedenis. Het is dus breder dan alleen maar affiches en plaathoezen, al gaan we die ook tonen. En het grote drum-stel van Cesar (Zuidervijk, red.). We werken ook met beeld en geluid, want je moet de band natuurlijk ook kunnen horen en zien. Tevens richten we een tienerkamer uit de jaren '60 en '70 in.”

Wat betekent de band eigenlijk voor u?

„De Golden Earring is de rode draad in mijn leven. Ik ben een groot liefhebber van Nederland. Maar daarbinnen staat de Earring onbetwist op nummer één. Om hun muziek, maar ook omdat ze nog altijd bestaan.”

Wat is het mooiste nummer van de Earring?

„Tja, er zijn een heleboel ijzersterke platen. Mijn voorkeuren wisselen ook wel eens. Als ik dan weer een bepaald album draai, vind ik dat opeens weer erg goed. Maar vooruit, *Back Home* uit 1970 staat hoog op mijn lijstje en ook *Buddy Joe* uit 1972. Je kunt natuurlijk ook niet om *Radar Love* heen, maar die hit wordt altijd al door iedereen genoemd.”

Hoe staat het met de planning om in Den Haag een groot popmuseum te stichten?

„Ik heb eigenlijk geen idee. Het plan is er nog wel, maar de tijden zijn niet echt florissant om zo iets van de grond te krijgen. Voorlopig richt ik me op mijn museum Rockart in Hoek van Holland en op samenwerking met andere partijen, zoals nu met het Haags Historisch Museum.”

HERMAN ROSENBERG

TOPSTEEKKEN

Deze reeks portretteert bekende Westlanders op hun favoriete stek in Westland. Meiný Prins, directeur van Priva De Lier, wijst Tomatoworld in Honselersdijk aan als haar favoriete Westlandse stek. „Ik ben natuurlijk dolgraag op onze eigen Priva Campus. Tomatoworld is een geweldig initiatief om te laten zien wat de tuinbouw vandaag kan.”

Meiný Prins

De traagheid van innovatie

ROB LANGEVELD

Meiný Prins bij Tomatoworld. 'Tomatoworld' zou op meer plekken in Nederland en daarbuiten ontmoetingspunten kunnen hebben.
FOTO THIERRY SCHUT

Tomatoworld staat in hartje Westland. Juist de plek waar het niet moet staan, toch? „Dat is waar. We moeten juist buiten onze streek laten zien wat onze mogelijkheden zijn. Qua productie, techniek en werkgelegenheid. Tomatoworld zou op meer plekken in Nederland en daarbuiten ontmoetingspunten kunnen hebben.”

Kennelijk kunnen kwekers de bijde boodschap zelf niet uitdragen?

„Westlanders zijn vrij nuchter. Ze laten graag aan elkáár zien hoe goed ze zijn, maar doen dat te weinig naar buiten toe. Uit straatinterviews in Den Haag, Delft en Rotterdam bleek onlangs dat ons imago nog steeds slecht is. Daar ben ik echt van geschrokken.”

Een uitgelezen taak voor de nationale zakenvrouw van het jaar om dat te veranderen...

„Ik heb eens een mooie uitspraak gehoord: We zullen geen betere wereld achterlaten voor onze kinderen, maar betere kinderen voor onze wereld. Sinds mijn verkiezing in 2009 heb ik ruim honderd lezingen verzorgd. Over de toekomstmogelijkheden van onze sector en over het belang van duurzaamheid. Over wat er technisch al mogelijk is, maar we gewoon niet doen.”

Hét stokpaard van Priva en Prins! Zit de wereld daar op te wachten?

„Bij Priva werken we met 420 collega's aan noodzakelijke duurzame oplossingen voor de tuinbouw en voor

'We zullen betere kinderen voor onze wereld' achterlaten'

de bouwwereld. Ik probeer steeds drie tot vijf jaar vooruit te kijken. De technische ontwikkelingen gaan echt heel snel. Volgend jaar komt de eerste bladbreker-robot. Met als belangrijkste uitdaging de economische haalbaarheid. In samenwerking met kwekers blijven we innoveren om de productie te verhogen, met steeds minder energie- en wasseringsverbruik.”

Mooi streven, maar op dit moment leidt half Afrika nog steeds honger.

„Het is frustrerend dat veel vernieuwingen zo traag worden doorgevoerd. Om voor mij onbegrijpelijke redenen. Vaak een kwestie van belang. Ik ben betrokken bij The Hunger Project in Benin. Niet via de gebruikelijke hit-and-run-aanpak, maar door mensen te mobiliseren

zelf in actie te komen. De positie van de vrouw te verbeteren, door haar zelf te laten ondernemen. Als de taken eerlijker zijn verdeeld, kunnen gezinnen beter voor zichzelf zorgen. En voor anderen.”

Dat klinkt feministisch.

„Dat ben ik helemaal niet!”

Toch behield Meiný Prins na haar huwelijk haar meisjesnaam, in plaats van die van haar man, Paul Mann. Hoezo?

„Dat was 28 jaar geleden inderdaad bijzonder. Ik werd er veel op aangesproken. Er zat niets recalcitrants achter, hoor. Maar wel mijn drive om zelfstandig te blijven. Dat heb ik altijd gehad.”

Verklaart dat ook waarom dochter Laura niet meteen in het bedrijf van 'pa' stapte?

„Het is belangrijk je eigen weg te vinden. Zoals wij dat nu ook stimuleren bij onze twee kinderen. Ik heb een tijdje voor de klas gestaan en ik

had een ontwerp- en communicatiebureau, voordat ik op mijn veertigste bij Priva begon. Mijn broer Reinier zit sinds een paar jaar ook in de directie.”

Beiden gedreven door idealisme?

„Niet per se. Maar ik volg hier wel mijn passie. Die wordt gevoerd door het besef dat we de wereld kapotmaken. Ik meng me niet in discussies over de oorzaak, met bijvoorbeeld klimaatceptici. De technische oplossingen zijn binnen bereik. Onze eigen Priva Campus is daar een voorbeeld van. Altijd een aangegeven temperatuur, zonder dat daar gas of airco voor nodig is. Veel gebouwen leveren meer warmte dan ze verbruiken.”

Gaat het er in huize Mann-Prins ook zo milieubewust aan toe?

„We wonen in Maassluis met mooi uitzicht over de Waterweg. In huis is het vaak donker. Er brandt alleen

Paspoort

Geboren: 8 november 1962

Privé: Meiný Prins werd als eerste van drie kinderen van Lierenaren Rita en Jan Prins, die met zakenpartner Valk het bedrijf Priva oprichtte. Meiný (vernoemd naar haar Texelse grootmoeder) trouwde met Paul Mann, loods in Rotterdam, en kreeg twee kinderen: Sander (24) en Laura (20). Ze gaf les en richtte een ontwerp- en communicatiebureau op. In 2003 werd ze directeur Strategie & New Business in het bedrijf van haar vader. Een aantal jaren later Algemeen Directeur. In 2009 werd Meiný Prins uitverkozen als Zakenvrouw van het Jaar. Ze maakt onder meer deel uit van het bestuur van de Dutch Trade Board, Brancheorganisatie FME en was betrokken bij het TopTeam Water van Maxime Verhagen.